

Ellinger: Jeg har aldeles ikke kritiseret Statistikken, den er vist overmaade god. Men jeg har kritiseret den lidt naive Anvendelse, Ministeren har gjort af den, hans Benyttelse af Gennemsnitstallet. Han har da ogsaa slaaet sig selv paa Munden i saa Henseende ved at tiltræde det Forslag, der var udarbejdet i Folketinget.

Med Hensyn til mine Udtalelser om Anmærkningerne til Lovforslaget skal jeg blot bemærke, at jeg meget rigtigt er kommet til, hvor mange Senge der er derude. Jeg har ogsaa blot villet pointere, at man skal bestræbe sig for at skrive ordentligt Dansk.

Steincke: Jeg beklager, at den højtærede Forsvarsminister svarede, som han gjorde, thi dermed er vi netop kommet ind i alle de Vanskeligheder, som jeg ved min Forespørgsel tilsigtede at undgaa. Hvis Forholdet skal være dette, at Invalideforsikringsraadet har Ret til at belægge 28 Pladser, men det i øvrigt er Overlægen i vedkommende Afdeling, der bestemmer, hvem der skal indlægges, hvornaar vedkommende skal udskrives, og hvilken Behandling Patienten skal have, saa er Forudsætningerne for Invalideraadets Tiltræden ganske tilsidesat. Det oprindelige Forslag gik ud paa, fremkaldt af Sundhedsministeren, at Invalideraadet fik en selvstændig Afdeling paa Garnisonssygehuset under sin egen, selvstændige Læge, som altsaa for saa vidt er Funktionær, Embedsmand under Invalideraadet og afhængig af dettes Afgørelser. Det er det, vi har nogen Interesse i. Invalideforsikringsraadet er ganske utilfreds med en Ordning, hvorefter Raadets Læge i Nerve sygdomme bliver Afdelingslæge i den Forstand, at Raadet end ikke gennem ham har afgørende Indflydelse med Hensyn til disse 28 Pladser. Hvis den højtærede Forsvarsminister ikke er i Stand til at berolige mig paa dette Punkt, vil jeg meget gerne anmode om at faa Lovforslaget i Udvalg, idet det har været af afgørende Betydning for Invalideforsikringsraadet at faa en fuldstændig klar Stilling paa dette Punkt. Det er heller ikke af Interesse for Staten, at Invalideforsikringen om et Aar eller to kommer og siger: Vi kan ikke administrere ud fra den foreliggende Lov, medmindre I sørger for at faa langt bedre ordnede Forhold med Hensyn til Kur og Behandling af den forskelligartede Neurasteni og Hysteri. Derfor er dette det mindste, vi kan slaa os til Taals med. Jeg vil ogsaa antage, at Sundhedsministeren, som be-

klageligvis ikke er til Stede, vilde være enig med mig i, at det mindste, man kan slaa sig til Taals med, er, at Invalideforsikringsraadet faar fuld Raadighed over disse 28 Pladser. Hvis den højtærede Forsvarsminister dertil vilde sige: Ja, men det er dog under vedkommende Overlæge — saa anerkender jeg naturligvis, at formelt er vedkommende Overlæge den, der raader over den almindelige Orden o. s. v., hvad det nu er, efter Instrukserne for Afdelingen. Der maa selvfølgelig være Samarbejde, og paa mange afgørende Punkter er det Overlægen, som er den egentlig ledende, den egentlige Chef, men ikke med Hensyn til det, som jeg nævnte, og hvorom jeg udtrykkelig spurgte den højtærede Minister, med Hensyn til selve Indlæggelsesretten og Raadigheden over de 28 Pladser, Behandlingsmaaden og Udskrivningen. Der maa jeg staa fast og anmode den højtærede Forsvarsminister om, hvis det er ham muligt, at slutte sig til den Opfattelse, jeg har gjort gældende. I modsat Fald vil man ikke komme ud over de Vanskeligheder, som Invalideforsikringsraadet havde haabet at komme ud over og i og for sig ogsaa havde Tilsagn om at komme ud over gennem tidligere Forhandlinger med Sundhedsministeren, før man gik den Vej, der her er foreslaet.

Johanne Rambusch: Den højtærede Minister gjorde mig opmærksom paa, at det var en Fortalelse, naar jeg sagde, at det radikale Venstre altid havde hævdet, at Garnisonssygehuset burde anvendes til civilt Brug. Jeg er klar over, at denne Udtalelse kunde misforstaas. Selvfølgelig ved jeg, at det var det radikale Ministerium, som i sin Tid byggede Garnisonssygehuset, men der var jo helt andre Forhold til Stede den Gang; Militæret i København var langt talrigere den Gang, end det er nu, saa Forholdene ligger anderledes nu. Naar jeg sagde „altid“, mente jeg under den Forhandling, som har været ført om Garnisonssygehusets Brug i denne og vistnok ogsaa i sidste Rigsdagssamling. Naar jeg ikke udtrykkeligt gjorde opmærksom paa det, var det, fordi ogsaa jeg forudsatte en vis Intelligens hos Tilhørerne, saaledes at de nok kunde forstaa, hvad der laa bagved.

Forsvarsministeren (Brorsen): Jeg vilde gerne tilfredsstille det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (Steincke), og jeg synes ogsaa, han maa kunne være tilfreds med, hvad der staar i selve Lovforslaget. Jeg maa mene, at Invalideforsik-